VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 25. jūnijā *

Piekļuve dokumentiem – Eiropas Centrālās bankas lēmums piemērot pagaidu administrāciju *Banca Carige SpA* – Piekļuves atteikums – Aizmuguriska lietas izskatīšana

Lietā T-552/19

Malacalza Investimenti Srl, Dženova (Itālija), ko pārstāv *P. Ghiglione*, *E. De Giorgi* un *L. Amicarelli*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Centrālo banku (ECB), ko pārstāv *F. von Lindeiner* un *M. Van Hoecke*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Sarmiento Ramírez-Escudero*, advokāts,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt ECB 2019. gada 12. jūnija Lēmumu LS/LdG/19/185, ar ko atteikta piekļuve vairākiem dokumentiem saistībā ar ECB Padomes 2019. gada 1. janvāra lēmumu ECB-SSM-2019-ITCAR-11, ar kuru *Banca Carige SpAir* tiek piemērota pagaidu administrācija,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*], tiesneši P. Niuls [*P. Nihoul*] (referents) un H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *Malacalza Investimenti Srl* ir atbilstoši Itālijas tiesībām izveidota sabiedrība. Tā ir *Banca Carige SpA* galvenā akcionāre, kurā tai tieši pieder 27,555 % no kapitāla.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

2 2018. gada 20. septembrī akcionāru sapulce pārvēlēja *Banca Carige* valdi. Savas dalības minētajā sabiedrība dēļ lielāko valdes locekļu daļu iecēla prasītāja.

3 2018. gada 22. decembrī pēc vēl vienas *Banca Carige* akcionāru sapulces, kuras laikā tika noraidīts sabiedrības kapitāla palielināšanas projekts 400 miljonu EUR apmērā, daži valdes locekļi atkāpās no amata.

4 Ar 2019. gada 1. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "2019. gada 1. janvāra lēmums") Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēroja *Banca Carige* pagaidu administrāciju, pamatojoties uz Itālijas tiesībām, ar kurām ir transponēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.), 29. pants. Šajā saistībā tā uzdeva atlaist minētās sabiedrības vadības un uzraudzības institūcijas un iecēla trīs pagaidu administratorus un uzraudzības komiteju, kuras sastāvā bija trīs locekļi.

5 2019. gada 1. janvāra lēmums nav publicēts un prasītājai nav zināmi tā pamatā esošie motīvi. Vienīgā ECB publiski sniegtā informācija ir 2019. gada 2. janvāra paziņojums presei, kurā ir nosaukti *Banca Carige* pagaidu administratoru, kā arī minētās sabiedrības uzraudzības komitejas locekļu vārdi un vispārīgi aprakstīts pagaidu administrācijas jēdziens, kā arī pagaidu administratoru pienākumi.

6 2019. gada 15. janvārī prasītāja saskaņā ar ECB Lēmuma 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi ECB dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.) 6. pantu iesniedza ECB pieteikumu saistībā ar piekļuvi:

– 2019. gada 1. janvāra lēmumam un tā pielikumiem;

– dokumentiem par laikposmu no 2018. gada 30. novembra līdz 2019. gada 2. janvārim, kas ietver citus ECB lēmumus attiecībā uz *Banca Carige*, tostarp lēmuma projektu par pašu kapitāla konvertācijas plānu ar tā tabulām un pielikumiem, ECB saziņu ar minētās sabiedrības valdi vai arī ar vienu vai vairākiem šīs valdes locekļiem, kā arī ECB un šīs sabiedrības valdes vai arī viena vai vairāku tās locekļu sanāksmju protokolus.

7 2019. gada 14. februārī ECB informēja prasītāju, ka termiņš atbildes sniegšanai uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Lēmuma 2004/258 7. panta 3. punktu tiek pagarināts par 20 darba dienām saistībā ar palielinātu darba apjomu.

8 2019. gada 17. februārī prasītāja atbildēja ECB, apstrīdot, ka tās pieteikuma izskatīšanas termiņa pagarinājums ir saderīgs ar Lēmuma 2004/258 7. panta 3. punktu.

9 2019. gada 19. februārī ECB atbildēja prasītājai, norādot, ka atsauce uz Lēmuma 2004/258 7. panta 3. punktu, lai pagarinātu prasītājas iesniegtā pieteikuma par piekļuvi dokumentiem izskatīšanas termiņu, ir izdarīta, jo tika saņemti vairāki pieteikumi attiecībā uz *Banca Carige* un veiktas apspriedes ar Itālijas Banku par šo pašu jautājumu.

10 Ar 2019. gada 13. marta lēmumu ECB pilnībā noraidīja piekļuves pieteikumu.

11 2019. gada 8. aprīlī prasītāja saskaņā ar Lēmuma 2004/258 7. panta 2. punktu ECB Valdei iesniedza atkārtotu pieteikumu, kurā tā lūdza pārskatīt ECB 2019. gada 13. marta lēmumu. Šajā atkārtotajā pieteikumā tā tomēr no sava pieteikuma saistībā ar piekļuvi izslēdza pašu kapitāla konvertācijas plānu ar tā tabulām un pielikumiem, ko tā pa šo laiku bija saņēmusi no *Banca Carige* pagaidu administratoriem.

12 Prasītāja norādīja, ka izvilkumi no dokumenta, kas atspoguļots kā 2019. gada 1. janvāra lēmums, fotogrāfiju formā ir tikuši publicēti kāda Itālijas laikraksta interneta vietnē. Tā pauda nostāju – ja šajās fotogrāfijās faktiski ir atspoguļots minētais lēmums, tajās ietvertie izvilkumi vairs nevar tikt uzskatīti par konfidenciāliem, jo, tā kā tie ir publicēti, tie no attiecīgā brīža ir publiski pieejami. Tā apgalvoja, ka šajos izvilkumos katrā ziņā nebija konfidenciālas informācijas, jo visi tajos esošie dati bija iekļauti informatīvajos dokumentos, kurus *Banca Carige* publicē saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami regulētajos tirgos kotētām kredītiestādēm.

13 Prasītāja arī atkārtoti iesniedza savu pieteikumu par piekļuvi pieprasīto dokumentu pilnai versijai vai pakārtoti – nekonfidenciālajai versijai, ņemot vērā internetā jau publicētos 2019. gada 1. janvāra lēmuma izvilkumus, kā arī laiku, kurš pagājis kopš minētā pieteikuma un kura dēļ noteiktas informācijas konfidencialitāte vairs netiek prasīta. Attiecībā uz rakstveida saziņu starp ECB un *Banca Carige* valdi, kā arī šo pašu subjektu sanāksmju protokoliem tā lūdza tai izsniegt saziņas un sanāksmju sarakstu, dalībnieku vārdus un vispārīgo šīs saziņas un sanāksmju satura aprakstu.

14 2019. gada 3. maijā ECB informēja prasītāju, ka saskaņā ar Lēmuma 2004/258 8. panta 2. punktu tā ir nolēmusi pagarināt termiņu atbildes sniegšanai uz atkārtoto pieteikumu par 20 darba dienām ārkārtējas darba slodzes dēļ.

15 Ar 2019. gada 29. maija vēstuli ECB paziņoja, ka netiks ievērots jaunais termiņš, kas bija noteikts 2019. gada 4. jūnijā.

16 2019. gada 12. jūnijā ECB nolēma pilnībā noraidīt atkārtoto pieteikumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"). Šajā lēmumā būtībā ir pārņemts ECB 2019. gada 13. marta lēmumā minētais pamatojums.

Apstrīdētais lēmums

17 Apstrīdētajā lēmumā ECB, ņemot vērā prasītājas iesniegto piekļuves pieteikumu, identificēja astoņus dokumentus, kurus tā iedalīja četrās kategorijās:

– 2019. gada 1. janvāra lēmums;

– pašu kapitāla pārvēršanas plāns un jebkurš cits rakstveida lēmums attiecībā uz *Banca Carige*, kas pieņemts laikposmā no 2018. gada 30. novembra līdz 2019. gada 2. janvārim;

– ECB rakstveida saziņa ar *Banca Carige* valdi vai arī ar vienu vai vairākiem tās locekļiem, kas notikusi šajā pašā laikposmā;

– šajā pašā laikposmā starp ECB un *Banca Carige* valdi vai arī vienu vai vairākiem tās locekļiem notikušu sanāksmju protokoli.

18 Piekļuves atteikums dokumentam, kas ietilpst pirmajā kategorijā, proti, 2019. gada 1. janvāra lēmumam, ir pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, kurā ir paredzēts, ka "ECB atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt [..] tādas informācijas konfidencialitātes aizsardzībai, kuru sargā Savienības tiesības".

19 ECB uzskatīja, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir ietverta vispārēja konfidencialitātes prezumpcija, kas attiecas uz visiem lietas materiāliem, kuri ir saistīti ar tai uzticēto prudenciālās uzraudzības uzdevumu.

20 ECB šīs vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas esamību ir atvedinājusi no tā, ka Eiropas Savienības likumdevējs ir pieņēmis noteikumus, ar kuriem, pirmkārt, ir noteikts pienākums glabāt dienesta noslēpumu visām personām, kuras strādā vai ir strādājušas uzraudzības iestādēs, un kuros, otrkārt, ir

noteikts, ka konfidenciālā informācija, ko šīs personas saņem, pildot savus pienākumus, var tikt izpausta tikai kopsavilkuma vai apkopotā veidā, lai kredītiestādes nevarētu tikt identificētas. Šajā ziņā tā atsaucās uz Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 27. pantu, uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 53. un nākamajiem pantiem, kā arī Direktīvas 2014/59 84. pantu.

21 Pamatojoties uz 2018. gada 19. jūnija spriedumu *Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464, 35.–43. punkts), ECB norādīja, ka prudenciālās uzraudzības jomā pienākums aizsargāt konfidenciālu informāciju nav jāsaprot kā izņēmums no vispārējā pārskatāmības principa, bet drīzāk kā vispārējs noteikums pats par sevi. Tās ieskatā, šie noteikumi un no tiem izrietošā vispārējā konfidencialitātes prezumpcija garantē efektīvu uzraudzības darbību norisi, jo gan uzraudzītās iestādes, gan kompetentās iestādes varēja balstīties uz to, ka sniegtā konfidenciālā informācija principā netiks izpausta. Šī uzticēšanās esot būtiska faktiskai informācijas apmaiņai, kas savukārt esot izšķiroša uzraudzības darbības pareizai norisei.

22 Visbeidzot ECB norādīja, ka šā sprieduma 20. punktā minētie noteikumi ļauj izpaust konfidenciālu informāciju tikai dažos tieši paredzētos gadījumos, kas šajā lietā nav konstatējami.

23 Attiecībā uz trim pārējām pieprasīto dokumentu kategorijām piekļuves atteikums ir pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu kopsakarā ar šā paša lēmuma 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kurā ir noteikts, ka "ECB atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt [..] fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tajā skaitā intelektuālā īpašuma, aizsardzībai".

24 Attiecībā uz Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu ECB norādīja, ka dokumentu, kas iegūti vai sagatavoti *Banca Carige* turpinātās uzraudzības ietvaros, paziņošana prasītājai var kaitēt šīs sabiedrības komerciālajām interesēm, jo tajos ietvertā informācija nebija publiski zināma un atspoguļoja minētās sabiedrības pašreizējās komerciālās situācijas būtisku elementu.

25 Tā kā ECB nebija identificējusi nekādas sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu minēto dokumentu publiskošanu, tā arī lūdza noraidīt pieteikumu par piekļuvi šiem dokumentiem, neveicot katra no tiem konkrētu un individuālu pārbaudi.

Process

26 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 7. augustā, prasītāja cēla šo prasību.

27 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 152. pantu. Prasības pieteikums un pieteikums par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā ECB tika paziņoti 2019. gada 20. augustā. 2019. gada 3. septembrī ECB iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu.

28 2019. gada 18. septembra lēmumā Vispārējā tiesa (pirmā palāta) noraidīja pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā. ECB tika informēta par to, ka saskaņā ar Reglamenta 154. panta 2. punktu termiņš iebildumu raksta iesniegšanai, kuram pieskaitīts desmit dienu termiņš, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, tiek pagarināts par vienu papildu mēnesi.

29 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas ceturtajā palātā, kurai tika nodota šī lieta.

30 ECB iebildumu rakstu iesniedza 2019. gada 6. novembrī.

31 Ar 2019. gada 8. novembra vēstuli, ņemot vērā iebildumu raksta novēlotu iesniegšanu, Vispārējās tiesas sekretārs aicināja prasītāju iesniegt savus apsvērumus par tiesvedības turpmāko norisi.

32 2019. gada 20. novembrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par tiesvedības turpmāko norisi un, piemērojot Reglamenta 123. panta 1. punktu, lūdza Vispārējo tiesu apmierināt tās prasījumus.

Prasītājas prasījumi

33 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 Prasītāja arī lūdz Vispārējo tiesu, piemērojot Reglamenta 88. pantu, veikt pierādījumu savākšanas pasākumu attiecībā uz to dokumentu iegūšanu, kuriem piekļuve tika atteikta ar apstrīdēto lēmumu.

Juridiskais pamatojums

35 Saskaņā ar Reglamenta 123. panta 1. punktu, ja Vispārējā tiesa konstatē, ka atbildētājs, kam atbilstoši noteikumiem ir izsniegts prasības pieteikums, noteiktajā laikā nav atbildējis, prasītājs var lūgt Vispārējo tiesu apmierināt tās prasījumus.

36 Šajā lietā ECB savu iebildumu rakstu iesniedza 2019. gada 6. novembrī, proti, septiņas dienas pēc Reglamenta 154. panta 2. punktā paredzētā termiņa beigām.

37 Termiņš iebildumu raksta iesniegšanai, kurš, ja Vispārējā tiesa būtu apmierinājusi pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā, būtu beidzies 2019. gada 30. septembrī, beidzās 2019. gada 30. oktobrī, jo gadījumā, ja pieteikums par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā tiek noraidīts, aprēķinot termiņu iebildumu raksta iesniegšanai, tiek piemērots tikai viens termiņš, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2017. gada 7. jūnijs, *De Masi* /Komisija, T-11/16, nav publicēts, EU:T:2017:385, 17.–20. un 22. punkts).

38 Tādējādi ECB uz prasības pieteikumu neatbildēja noteiktajā termiņā.

39 Tā kā prasītāja, kā tas ir norādīts šā sprieduma 32. punktā, ir lūgusi Vispārējo tiesu apmierināt tās prasījumus, ir jāpiemēro Reglamenta 123. panta 3. punkts.

40 Saskaņā ar Reglamenta 123. panta 3. punktu Vispārējā tiesa ar aizmugurisku spriedumu apmierina prasītāja prasījumus, izņemot, ja prasības izskatīšana un izlemšana acīmredzami nav Vispārējās tiesas kompetencē vai ja šī prasība ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami juridiski nepamatota.

41 Pirmkārt, ir jānorāda – kā tas izriet no prasības pieteikuma –, ka prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atcelt tai adresēto ECB Valdes lēmumu, ar kuru ir apstiprināts atteikums piekļūt prasītājas pieprasītajiem dokumentiem.

42 Atbilstīgi LESD 263. panta pirmajai daļai Eiropas Savienības Tiesa pārbauda to aktu likumību, kuri rada saistošas tiesiskās sekas trešajām personām. Saskaņā ar šī paša panta ceturto daļu jebkura juridiska persona var Tiesā celt prasību par aktu, kas adresēts šai personai.

43 Turklāt Lēmuma 2004/258 8. panta 1. punktā ir apstiprināts, ka pilnīga vai daļēja piekļuves atteikuma gadījumā pieteikuma iesniedzējam ir LESD 263. pantā paredzētais tiesību aizsardzības līdzeklis.

44 Turklāt saskaņā ar LESD 256. panta 1. punkta pirmo daļu Vispārējās tiesas kompetencē ir pirmajā instancē izskatīt LESD 263. pantā minētās prasības, izņemot tās, kuras saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Minēto statūtu 51. pantā ir uzskaitītas prasību kategorijas, kuras, atkāpjoties no LESD 256. panta 1. punktā paredzētā noteikuma, ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Ir jākonstatē, ka šī prasība neietilpst nevienā no šīm kategorijām.

45 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka nav acīmredzams, ka šīs prasības izskatīšana būtu ārpus Vispārējās tiesas kompetences.

46 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāja ir apstrīdētā lēmuma adresāte, ar kuru ir noraidīts tās atbilstoši Lēmuma 2004/258 7. panta 2. punktam iesniegtais atkārtotais pieteikums.

47 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu ikviena persona var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai. Tātad prasītājai ir tiesības celt prasību un tā turklāt var atsaukties uz interesi celt prasību par apstrīdēto lēmumu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2001. gada 30. aprīlis, *British American Tobacco International (Holdings)*/Komisija, T-41/00, EU:T:2001:125, 20. punkts).

48 Šādos apstākļos prasība, kas turklāt ir celta LESD 263. panta sestajā daļā paredzētajā termiņā, nevar tikt uzskatīta par acīmredzami nepieņemamu.

49 Treškārt, ir jānorāda, ka prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem katrs sastāv no vairākām daļām – to izvērtējums Vispārējai tiesai neļauj uzskatīt prasību par acīmredzami nepamatotu.

50 Proti, prasītāja pirmā pamata pirmajā daļā apstrīd, ka pastāv vispārēja no Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta izrietoša prezumpcija, kas ļautu ECB saglabāt konfidencialitāti lēmumiem, ar kuriem tā kredītiestādei piemēro pagaidu administrāciju.

51 Šajā ziņā prasītāja pamatoti apgalvo, ka šādas no Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta izrietošas vispārējas konfidencialitātes prezumpcijas esamība līdz šim nav atzīta vai izstrādāta judikatūrā.

52 Otrā pamata otrajā daļā prasītāja apstrīd arī secinājumus, kurus ECB apstrīdētajā lēmumā ir izdarījusi no iepriekš 20. punktā minētajām tiesību normām par dienesta noslēpumu un konfidencialitāti.

53 Atsaucoties uz 2018. gada 19. jūnija spriedumu *Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464, 46. punkts), prasītāja apgalvo, ka iepriekš 20. punktā minētās tiesību normas nevar tikt interpretētas tādējādi, ka ar tām ECB ir noteikts absolūts konfidencialitātes pienākums. Gluži pretēji, saskaņā ar šiem noteikumiem noteiktās situācijās informācijas sniegšana varētu būt pamatota.

54 Visbeidzot, pirmā pamata otrajā daļā prasītāja norāda, ka 2019. gada 1. janvāra lēmums, kas, pēc ECB domām, tai nevar tikt paziņots tā sensitīvā rakstura dēļ, ir – neapšaubāmi bez atļaujas – ticis publicēts izvilkumu veidā kāda Itālijas laikraksta interneta vietnē.

55 Prasītāja apgalvo, ka publicēto 2019. gada 1. janvāra lēmuma izvilkumu pārbaude ļauj konstatēt, ka minētā lēmuma saturs nav konfidenciāls, jo tas attiecas uz informāciju, kuru *Banca Carige* kā regulētajos tirgos kotētai sabiedrībai bija pienākums publicēt.

56 Prasītājas ieskatā, šim apstāklim atbilstoši judikatūrai ir ietekme uz novērtējumu par riskiem, kuri ir saistīti ar publicēšanu (spriedums, 2014. gada 3. jūlijs, Padome/*in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 60. punkts).

57 Ņemot vērā šos apstākļus, šķiet, ka vairākus no prasītājas izvirzītajiem iebildumiem nevar uzskatīt par acīmredzami juridiski nepamatotiem.

58 Tādējādi Vispārējā tiesa, ņemot vērā lietas materiālus un iepriekš minētos apsvērumus, konstatē, pirmkārt, ka prasības izskatīšana nav acīmredzami ārpus tās kompetences un, otrkārt, ka prasība nav nedz acīmredzami nepieņemama, nedz acīmredzami juridiski nepamatota.

59 Līdz ar to ir jāapmierina prasītājas prasījumi un, lai izdarītu šādu secinājumu, nav jāveic lūgtais pierādījumu savākšanas pasākums.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā ECB spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2019. gada 12. jūnija Lēmumu LS/LdG/19/185, ar ko atteikta piekļuve vairākiem dokumentiem saistībā ar ECB Padomes 2019. gada 1. janvāra Lēmumu ECB-SSM-2019-ITCAR-11, ar kuru *Banca Carige SpA* tiek piemērota pagaidu administrācija.

2) ECB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 25. jūnijā.

[Paraksti]